

Leo Trotskij

Japan och Kina

Efter "incidenten" vid Marco Polo-bron utanför Peking i juli 1937, vilken innebar början av den andra fasen i Japans invasion av Kina, utfärdade Leo Trotskij följande kommentar till pressen:

För närvarande utgör Japan den svagaste länken i den kapitalistiska kedjan. Landets militär-finansiella överbyggnad vilar på en bas av halvfeodala, barbariska jordbruksförhållanden. De periodiska utbrotten inom den japanska armén återspeglar helt enkelt landets outhärdliga samhällsförhållanden. Regimen kan bara hålla sig kvar vid makten med hjälp av de militära erövringarnas dynamik. Utrensningarna inom [den sovjetiska] Röda armén och den demoralisering som har drabbat den genom raden av skådeprocesser har givit den japanska militarismen fria händer för nya äventyr.

En eventuell militär seger för Japan över Kina kommer bara att få tillfällig historisk betydelse. Kinas motstånd är tätt sammanknutet med nationens återfödelse, och kommer att öka år från år. Japans allt större svårigheter kommer att sluta i en militär katastrof och en social revolution.

Om den kinesiska regeringen genomförde verkliga sociala reformer, så skulle den kunna väcka en enorm entusiasm bland folkmassorna och mobilisera dem för kampen mot den japanska invasionen. Men erfarenheterna från det förflutna tillåter oss inte att ha några illusioner om marskalk Chiang Kai-sheks (Jiang Jieshis) sociala program. Men om det idag finns ett enda *berättigat krig* så är det just det kinesiska folkets krig mot sina förtryckare. Alla arbetarorganisationer, alla progressiva krafter i Kina, kommer, utan att överge sina program eller sin politiska självständighet, att fullfölja sin plikt i befrielsekriget, oavsett sin inställning till Chiang Kai-sheks regering.

Som så ofta förr i historien kan den pågående militära skärmytslingen följas av en ruten kompromiss. Men den kommer inte att bli långvarig. Japan har snärjt in sig alltför hårt på fastlandet för att kunna slå till reträtt. Kinas nationella uppvaknande kommer inte att tillåta en förlängd kapitulation. Sovjetunionen kan för sin del inte i längden förbli en passiv åskådare till denna stora historiska kamp. Sovjetstatens självbevaringsdrift kommer att segra över den nuvarande härskande klickens självbevaringsdrift. Sovjetunionen kommer att sträcka ut handen till Kina och hjälpa till att bygga upp och beväpna den kinesiska armén. Hela den progressiva världssopinionen kommer att stå på Kinas sida. Den japanska militarismens nederlag är oundvikligt, och det i en inte alltför avlägsen framtid.

L. Trotskij 30 juli 1937